

fordi de ikke ønsker at arbejde. Det kan være svært at få et arbejde, det medgiver jeg, og derfor har vi jo også i og for sig presset på over for kommunerne for, at de skal gøre en stor indsats, og det gør de, og det bliver bedre og bedre, og derfor skabes der faktisk også flere job for hver dag, der går, i øjeblikket.

Så der er en lang række elementer her, der lige netop gør, at familierne jo ikke befinder sig i lavindkomstgruppen i mange år i træk. Det kan være i en periode, en relativt kort periode, hvorefter de så får et job. Og det synes jeg da er rigtig godt, for incitamentet og hele vores mulighed for at udvikle velfærdssamfundet er da, at man ønsker at gå fra passiv forsørgelse til en aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Sandy Brinck.

Sandy Brinck (S):

Et samfund skal kendes på den måde, det behandler sine svageste på. Uanset hvor godt det ellers går i et samfund, skal samfundet altid måles på, om fællesskabet sikrer, at de svageste, de skæve, de udstødte også har en ordentlig og menneskeværtdig tilværelse. Det er det, den her forespørgsel handler om: Hvordan sikrer vi, at også de fattigste familier i Danmark har penge til at give deres børn en ordentlig opvækst?

Her ved vi, at det halter i det danske samfund. Undersøgelser fra Red Barnet, fra CASA og fra Rådet for Socialt Udsatte viser, at der er familier i Danmark, som ikke har råd til at give deres børn en rimelig opvækst. Det har vi som politikere og i fællesskabet en forpligtelse til at ændre på.

Vi ved godt, hvilke grupper der især er ramt af fattigdom og det manglende håb for fremtiden. En af de største grupper er de svageste kontanthjælpsmodtagere, de mennesker, der ikke kun har ledighed som problem, men som slås med en række andre barrierer, der hindrer deres vej til arbejdsmarkedet. Disse barrierer skal vi som samfund være bedre til at fjerne.

Igenom de seneste år har vi i højere og højere grad benyttet økonomiske incitamentter til at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Det kan være godt for nogle, men vi ved, at der er en gruppe mennesker, der ikke kommer i arbejde, selv om de rammes på pengepungen, tværtimod er det bare med til, at de bliver endnu mere marginaliseret. Det kan ikke være meningen hver-

ken over for dem eller over for deres børn, at de skal havne i så håbløs en situation.

Hvad gør vi ved det? Vi Socialdemokrater mener, at indsatsen over for de svageste kontanthjælpsmodtagere bør revideres. Vi mener, at man bør genindføre retten til gentagne tilbud for ledige over 30 år. Vi bør overveje at ændre på fordelingen af revalidering, så også længerevarende ledighed i sig selv kan være grundlag for til- deling af revalidering.

Desuden vil vi i Socialdemokratiet gerne sammen med de andre partier bag forliget »Flere i arbejde« se på kontanthjælpsloftet. Kontanthjælpsloftet kan have nogle utilsigtede konsekvenser for de mennesker, der i dag ikke *bare* kan vælge en anden bolig med en lavere husleje eller *bare* kan vælge at få et job.

Sidst, men ikke mindst bør vi være langt bedre til at bruge de erfaringer, der er med at få mennesker ud af store sociale problemer og tilbage på arbejdsmarkedet igen. Kun ved at ville tænke nyt og sammenhængende kan vi sikre, at de svageste kontanthjælpsmodtagere og deres børn får et bedre liv og en mere indholdsrig hverdag.

Og så bør vi afskaffe integrationsydelsen. Integrationsydelsen modvirker integration. Det gør den, fordi flygtningene får en så lav ydelse, at de ikke har råd til at deltage i festen i boligforeningen, de har ikke råd til at sende deres børn til fodbold, og de har slet ikke råd til at gå på kurser på aftenskole.

Helt ærligt: Er det ikke lidt usmart at give de nye danskere en ydelse, der hindrer frem for at fremme integrationen? Er det ikke lidt fattigt, at de nye danskeres børn skal holdes ude af fællesskabet, hvor børn med glæde boltrer sig?

Kl. 14.55

Så til debatten om fattigdomsgrænsen.

Først vil jeg godt sige, at vi skal holde os mål- tet for øje: Der skal ikke være fattigdom i Dan- mark – og intet skal skygge for dette mål.

Men når det så er sagt, så vil Socialdemokra- terne gerne være med til at undersøge mulighe- derne for at indføre en fattigdomsgrænse i Dan- mark, ikke en grænse, vi sådan kan bruge til at slå hinanden oven i hovedet med, men en græn- se, som kan være en rettesnor, når vi indfører nye politiske tiltag, og som kan være med til at vise os, hvordan tendensen er i øjeblikket – hvor vi jo lige nu ved, at tendensen er til flere fattige.

Vi kan dog have nogle betænkeligheder, som vi godt vil have belyst.